

Kúria
ítélete

Az ügy száma: Bfv.II.1778/2015/5.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: . Molnár Gábor Miklós a tanács elnöke, dr. Tuba István előadó bíró, dr. Feleky István bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: nyilvános ülés

Az ülés napja: 2016. március 17.

Az ügy tárgya: jogerős határozat felülvizsgálata
bűncselekmény hiányára alapított felülvizsgálati
kérelem alapján

Terhelt(ek): vádlott neve

Elsőfok: Komáromi Járásbíróság 5.B.8/2014/15.

Másodfok: Tatabányai Törvényszék 2.Bf.197/2015/7.

Harmadfok: -

Az indítvány előterjesztője: terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára, felmentésért

Rendelkező rész

A közúti baleset okozásának vétsége és más bűncselekmény miatt vádlott neve terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Komáromi Járásbíróság 5.B.8/2014/15. számú ítéletét és a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.197/2015/7. számú végzését megváltoztatja,

a terheltet közúti baleset okozásának vétsége [Btk. 235. § (1) bekezdés] és segítségnyújtás elmulasztásának büntette [Btk. 166. § (1) és (3) bekezdés] miatt emelt vád alól felmenti.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Elrendeli a pénzbüntetés és a bűnügyi költség címén befizetett összegnek a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre

számított mindenkori törvényes kamatával együtt a terheltnek történő visszatérítését.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

- [1] A Komáromi Járásbíróság a 2015. május 27. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 5.B.8/2014/15. számú ítéletében vádlott neve terheltet bűnösnek mondta ki közúti baleset okozásának vétségében [Btk. 235. § (1) bekezdés] és segítségnyújtás elmulasztásának büntetében [Btk. 166. § (1) és (3) bekezdés]. Ezért őt, halmazati büntetésül 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 1.000.- forintban állapította meg. Az összesen 250.000.- Ft pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.
- [2] A járásbíróság ítélete ellen a terhelt védője által, felmentés érdekében bejelentett fellebbezés alapján másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék a 2015. szeptember 10. napján kihirdetett 2.Bf.197/2015/7. számú végzésével az elsőfokú ítéletet - az ítéleti tényállás kisebb kiegészítése mellett - helybenhagyta.
- [3] A bíróságok által megállapított tényállás lényege szerint vádlott neve terhelt 2013. május 31. napján 16 óra 20 perc körüli időben **város 1** lakott területén, a **cím 1** számú ház enyhén lejtős udvaráról indult el a merőlegesen lévő, ... számú **város 1-város 2** összekötő útra (amely besorolását tekintve nem főút) az élettársa tulajdonát képező ... típusú segédmotoros kerékpárral. A terhelt a kihaladást megelőzően az udvar kerítés vonala előtt megállt, balra és jobbra elnézett. A járdán jobbra - az udvarban lévő növényzet takarása miatt - mintegy 3-4 méteres távolságot látott be. Ezután az ott lévő járdán merőlegesen keresztül haladva, motorerő igénybevétele nélkül, lábbal hajtva, 3-4 km/h-ás sebességgel a ... útra szándékozott ráhajtani. Eközben a jobbról, 11-13 km/h sebességgel, kerékpárral a járdán közlekedő, 2003. évben született gyk. **sértett neve**-nek nem adott elsőbbséget, ezért a kerékpár a segédmotoros kerékpár jobb elejének ütközött. A terhelt által vezetett segédmotoros kerékpár eleje az ütközéskor mintegy 1,0-1,1 méterre volt a kapu vonalán kívül, mellyel gyakorlatilag teljes egészében elfoglalta a járda szelvényét.
- [4] A baleset során a sértett lágyrész-sérüléseket szenvedett, a fogmeder-nyúlványok csontszövege is sérült, továbbá két foga kiesett, négy foga pedig meglazult. A sértett sérüléseinek gyógytartama a 8 napot meghaladta, de maradandó fogyatékoság nélkül gyógyultak.
- [5] A terhelt a balesetet követően észlelte, hogy a sértett szája

vérzik, egyik foga kitörött. A mentőket vagy a rendőrséget nem értesítette, hanem a sértettet gyalog hazakísérte. Ott a sértett édesanyját tájékoztatta a balesetről, és közölte, hogy a lányt orvosnak kellene látnia, majd távozott. A terhelt a KRESZ 24. § (1) bekezdésében és az 58. § (1) és (2) bekezdésében foglalt közlekedési szabályt megsértette.

Az indítvány elvi tartalma

- [6] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt védője nyújtott be a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára alapított felülvizsgálati indítványt. Aszerint az eljáró bíróságok anyagi jogi jogszabálysértéssel állapították meg a terhelt bűnösségét mind közúti baleset okozásának vétségében mind a segítségnyújtás elmulasztásának büntettségében. A sértett a KRESZ 54. §-ának (2) bekezdésében foglalt megszegésével kerékpározott a járdán, valamint - mivel a ... út elnevezésű utca főútvonalnak nem minősült - a 12 év alatti sértett csak az úttesten közlekedhetett volna. Reá a KRESZ 54. §-ának (7) bekezdésében foglalt tiltó szabály nem vonatkozott. Sérelmezte azt is, hogy a bíróságok nem adták indokát annak, miért kezelték köztudomású tényként a településen áthaladó jelentős forgalmat. Ugyanakkor ez sem elegendő ahhoz, hogy a KRESZ engedélye nélkül valaki a járdán kerékpározzon. Hivatkozott a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság hivatalos honlapján közzétett tájékoztatóra, amely szerint a sűrű gépjárműforgalom és az úttest minősége nem ok a járdán való kerékpározásra.
- [7] Miután a kerékpáros a járdán szabályosan nem közlekedhetett, a terheltnek erre nem is kellett számíthatnia. Ezzel ellenkezőleg, az ún. bizalmi elv alapján arra számíthatott, hogy a közlekedési szabályokat a közlekedés többi résztvevője is megtartja. Utalt az ügyben eljáró igazságügyi gépjármű műszaki szakértő szakvéleményére, amely szerint a terhelt gyakorlatilag minden tőle telhetőt megtett a kapualjból kigurulást megelőzően azzal, hogy előrehajolva tekintett ki jobbra és balra. Legfeljebb úgy tudta volna hamarabb észlelni a sértettet, ha a járműve üléséből felemelkedik, és a kormányon keresztül hajol.
- [8] A védő felvetette azt is, hogy a segédmotoros kerékpárt lábbal hajtó személy a közlekedési bűncselekmény elkövetője egyáltalán lehet-e.
- [9] Hivatkozott továbbá a BH 2013.206 szám alatt közzétett jogesetre, amely hasonló közlekedési szituációban azt állapította meg, hogy a terheltet gondatlanság nem terheli a bekövetkezett balesetért, ezért büntetőjogi felelőssége sem állapítható meg.
- [10] A védő a segítségnyújtás elmulasztása büntettségében történt bűnösség-megállapítást is törvénysértőnek találta. E körben kifejtett indokai szerint a kerékpárral elesés miatt senki nem szokott azonnal mentőt vagy orvost hívni. A terhelt a balesetet követően megállt, felsegítette a sértettet, meggyőződött arról, hogy nagyobb sérülése nincs, eközben a sértettel adekvát módon tudott

kommunikálni. Az ijedtségen kívül egyéb panasza nem volt a sértettnek, ezért „nyugodtan” hazakísérhette a szüleihez, amellyel megadta a tőle elvárható segítséget. Ezt követően a sértett szülei sem kórházba vagy általános orvoshoz vitték a gyermeket, hanem fogszakorvoshoz, a letört fog pótlása érdekében. Mindezek alapján a terhelt felmentését indítványozta mindkét bűncselekmény tekintetében.

- [11] A Legfőbb Ügyészség a BF.1816/2015/1. számú átiratában a védő felülvizsgálati indítványát részben alaposnak tartotta. A legfőbb ügyészi átiratban kifejtettek szerint a közúti baleset okozásának vétségében a terhelt bűnösségének megállapítására törvényesen került sor. A terhelt büntetőjogi felelősségét nem érinti az a kérdés, hogy a sértett szabályosan, indokoltan közlekedett-e a járdán, az a baleset bekövetkeztében legfeljebb csak ún. együttható okot (concausa) képezhet. A terhelt elindulási helyzetéből a jobbra belátható távolság nem volt elegendő a biztonságos kihaladás lehetőségének megítéléséhez. Ezzel a terhelt megszegte a KRESZ 24. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat, amellyel okozati összefüggésben a sértettnek 8 napon túl gyógyuló sérülést okozott.
- [12] A felülvizsgálati indítványt a segítségnyújtás elmulasztásának büntetében bűnösséget megállapító részében alaposnak tartotta. Álláspontja szerint a terhelt minden tőle telhetőt megtett, ami az adott helyzetben elvárható ahhoz, hogy az őt terhelő büntetőjogi felelősség alól mentesüljön. A segítségnyújtásra kötelezett más személyt is felkérhet segítségnyújtásra, amennyiben az legalább olyan mérvű segítségnyújtásra képes, mint maga a kötelezett.
- [13] Mindezek alapján a terhelt felmentését indítványozta a Btk. 166. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdése szerint minősülő segítségnyújtás elmulasztásának büntette miatt emelt vád alól, bűncselekmény hiányában. A jogerős határozatban kiszabott pénzbüntetést ugyanakkor a bűnösség körének szűkülése ellenére eltúlzottnak nem találta, ezért egyebekben - a halmazati büntetésre utalás mellőzésével - a megtámadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.
- [14] A terhelt és védője az ügyészi átiratban foglaltakra írásbeli észrevételt nem tett.
- [15] A Kúria nyilvános ülésén a védő a felülvizsgálat indítványban foglaltakkal egyezően szólalt fel. A Legfőbb Ügyészség képviselője is fenntartotta az átiratában foglalt álláspontját. Kiemelte, hogy a terhelt gondatlanságát a közlekedési bűncselekményben megalapozza, hogy nem látta be a biztonságos kihajtáshoz szükséges távolságot a járdán áthaladása előtt, ekként a bekövetkezett balesetért a büntetőjogi felelőssége megállapítható.

A döntés elvi tartalma

- [16] A Kúria a Be. 423. §-ának (4) és (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően érdemben bírálta felül a támadott határozatot, egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt okokból, másrészt pedig a

Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjában felsorolt feltétlen eljárási szabálysértések szempontjából.

- [17] A Kúria a felülbírálat során az utóbb említett körbe eső eljárási szabálysértést nem észlelt, ugyanakkor a terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát mindenben alaposnak találta.
- [18] A felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható (Be. 423. § (1) bekezdés).
- [19] Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában nyilvánvaló elírásként szerepeltette azt, hogy a segédmotoros kerékpárja jobb elejével a terhelt ütközött a sértett kerékpárjának (2. oldal 2. bekezdés), mivel - ahogy az ítélet egyéb részeiben helyesen szerepel - éppen fordítva: a kerékpár ütközött a járdára kihaladó, terhelt által vezetett jármű jobb első részének. Nyilvánvaló elírás az is, ahol az eljárást másodfokú bíróság a terhelt által vezetett járművet az ítéletében motorkerékpárként jelölte meg.
- [20] A tényállás helyett ugyanakkor a jogi indokolásra tartozik a jogi értékelést tartalmazó megállapítás, hogy a terhelt nem nyújtott tőle elvárható segítséget a sértettnek (2. oldal utolsó bekezdés).
- [21] A terhelt terhére rótt közlekedési bűncselekmény vizsgálatakor döntő jelentőséget annak kellett tulajdonítani, hogy a sértett a járdán szabályosan közlekedett-e a kerékpárjával.
- [22] A járda az útnak alapvetően a gyalogosok közlekedését szolgáló része (KRESZ 1. sz. függelék I/b. pont). A közlekedési szabályok azonban kivételesen lehetővé teszik, hogy járművek is - közlekedés céljára - igénybe vegyék a járdát. Így a KRESZ 54. §-ának (2) bekezdése szerint a lakott területen levő olyan úton, ahol az úttest kerékpár közlekedésre alkalmatlan, továbbá ahol az 54. §-ának (7) bekezdés a) pontja szerint tilos, kerékpárral a gyalogos forgalom zavarása nélkül és legfeljebb 10 km/óra sebességgel a járdán is szabad közlekedni.
- [23] Ezen túl a KRESZ 54. § (7) bekezdésének a) pontjában foglalt szabály alapján a 12. életévét be nem töltött kerékpáros főútvonalon az úttesten nem, de a járdán közlekedhet. A baleset helyszínén lévő út azonban - ahogy a jogerős ítélet is megállapította - nem minősült főútvonalnak, mivel főútvonal csak az ekként megjelölt út lehet (KRESZ 1. sz. függelék I/n. pont, KRESZ 11. § (1) bekezdés e) pont).
- [24] A ... út úttestje pedig a kerékpáros közlekedésre a baleset idején alkalmas volt. Nem jelent ugyanis alkalmatlanságot önmagában a jelentősebb gépjármű-forgalom. Az úttest kerékpárok számára közlekedésre alkalmatlanságát általában az úttest fizikai állapota (például leromlott minőségű vagy túl keskeny útburkolat, akadály az úttesten) jelentheti.
- [25] Így a gyermekkorú sértett közlekedési szabályt sértett azzal, hogy a járdán kerékpárral közlekedett. E magatartása idézte elő a közlekedési balesethez vezető veszélyhelyzetet.
- [26] A KRESZ 24. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az úttest széléről elinduló, a várakozó helyről az úttestre ráhajtó, az út más részéről vagy útnak nem minősülő területről az úttestre ráhajtó jármű vezetőjének, az úttesten haladó járművek és gyalogosok részére elsőbbséget kell adni. A terheltet tehát - a KRESZ-hez fűzött magyarázat értelmében - a járdán haladók vonatkozásában (is) elsőbbségadási kötelezettség terhelte. A KRESZ 1. számú függelék III/b) pontja szerint az elsőbbség továbbhaladási jog a közlekedés más résztvevőjével szemben. Az elsőbbségadásra kötelezett az elsőbbséggel rendelkezőt a haladási irányának vagy a sebességének a hirtelen megváltoztatására nem kényszerítheti. A terhelttől ez alapján az volt elvárható, hogy mielőtt a segédmotoros kerékpárjával a járdán keresztül az úttest felé hajt, győződjön meg a művelet veszélytelenségéről, arról, hogy az - az adott, várható körülmények között - balesetmentesen végrehajtható-e.

- [27] A terhelt ennek a kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Arra azonban nem kellett számítnia, hogy a járdán szabálytalanul kerékpáros közlekedik, mivel az adott útszakaszon a járdán való közlekedés nem volt megengedett. Ehhez képest - a járdán haladó, elsőbbségi helyzetben lévő gyalogosok vonatkozásában értelmezett - elsőbbségadási kötelezettségének eleget tett azzal, hogy a járművel lépésben haladt, a kihajtás előtt megállt, körülnézett, majd ezt követően haladt ki az út melletti ingatlanról. Ezen magatartása elégséges volt ahhoz, hogy az adott helyen reálisan várható közlekedők (gyalogosok) tekintetében eleget tudjon tenni az elsőbbségadási kötelezettségének. Az adott helyen szabálytalanul közlekedő jármű (adott esetben kerékpár) váratlan feltűnésére nem kellett felkészülnie.
- [28] Ezzel összefüggésben helyesen hivatkozott a védő a közlekedés során érvényesülő ún. bizalmi elvre, amely szerint a szabályosan közlekedő maga is számíthat arra, hogy a közlekedési szabályokat a közlekedés más résztvevői megtartják; egészen addig, amíg szabályszegésük kellő időben felismerhetővé nem válik (BH 2002.216).
- [29] A más - jelesül a kerékpáros sértett - által előidézett baleseti veszélyhelyzetben azt kellett megvizsgálni, hogy a terhelt az általános baleset-megelőzési kötelezettségének (KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pont) a tőle elvárható módon eleget tett-e. A Kúria azt állapította meg, hogy a terhelt ezen kötelezettségét nem szegte meg. A kihaladását követően, a sértett észlelhetősége és az ütközés között olyan rövid idő telt el, amely a terhelt részére érdemi cselekvési lehetőséget nem adott (a baleset elkerülésére ekkor már nem volt lehetőség).
- [30] A fentiek alapján a baleset bekövetkezése egyedül a sértett közlekedési szabályszegésére volt visszavezethető.
- [31] A fentiek alapján nem volt törvényes a terhelt bűnösségének megállapítása a közlekedési bűncselekményben.
- [32] A felülvizsgálati indítvány szerint a terhelt bűnösségének megállapítására a segítségnyújtás elmulasztásának büntetében is a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor. A terhelt ugyanis minden tőle telhetőt megtett annak érdekében, hogy a sértett megfelelő segítségben (orvosi ellátásban) részesüljön. Ezt az álláspontot a Legfőbb Ügyészség is osztotta.
- [33] A Btk. 166. §-ának (1) bekezdése szerinti segítségnyújtás elmulasztásának vétségét (alapeset) az követi el, aki nem nyújt tőle elvárható segítséget sérült vagy olyan személynek, akinek az élete, testi épsége közvetlen veszélyben van.
- [34] A bűncselekmény szándékosan követhető el, ami azt jelenti, hogy az elkövető tudatának át kell fognia azt, hogy más (a sértett) megsérült, illetve élete, testi épsége közvetlen veszélyben van. A segítségre szorulás nem feltétele a segítségnyújtási kötelezettség beállásának, ez egyébként is általában csak utólag - orvosszakértői vélemény alapján - állapítható meg (BH 2006.39.).
- [35] A segítségnyújtási kötelezettség, legalább a meggyőződés szakaszáig, akkor is fennáll, ha a sértett megsérült, de ténylegesen nincs segítségnyújtásra szoruló állapotban (mert például saját lábán is orvoshoz tud menni a baleset helyszínéről).
- [36] A bírói gyakorlat a segítségnyújtási kötelezettség több fázisát különbözteti meg, ezeket részben a KRESZ 58. §-ának (1) és (5) bekezdése is előírja a balesettel érintett és a balesetben nem részes jármű vezetője számára egyaránt (BH 1985.342, BH 2008.4, BH 1998.369). E szerint a balesetet észlelőnek elsődlegesen megállási és meggyőződési kötelezettsége áll fenn. Közvetlen veszély vagy sérülés esetén a segítséget fel kell ajánlani (felajánlási kötelezettség). Végül - akár az életveszélyben lévő sértett tiltakozása ellenére is - ténylegesen az elvárható segítséget kell nyújtani, illetve további segítséget kell kérni (elvárható segítségnyújtás). Utóbbi esetben a segítségnyújtási kötelezettség akkor tekinthető teljesítettnek, ha a segítségnyújtásra kötelezett által felkért személy - az adott körülmények között - alkalmas arra, hogy legalább olyan mértékű segítséget nyújtson, mint amilyen a kötelezettől elvárható.
- [37] E bűncselekmény egyik tényállási eleme tehát a konkrét elkövetőtől, az adott helyzetben elvárható segítségnyújtás. Azt, hogy az elkövetőnél mi tekinthető tőle elvárhatónak, mindig az összes

körülmény gondos vizsgálata alapján lehet eldönteni.

- [38] Jelen ügyben nem volt kétséges, hogy a sértett fejét, szája környékét erős ütődés érte, szája vérzett, foga is kitört. Arra azonban nem utalt semmilyen körülmény, hogy a sértetthez azonnal mentőt vagy orvosi segítséget kellett volna hívni. Erre a baleset jellegéből (az ütközés energiája kizárólag a gyermek kerékpáros mozgási sebességéből adódott) sem lehetett következtetni. Így az, hogy a terhelt a helyszínen maradt, a sértettet megszólította, látható sérüléseit felmérte, majd saját lábán a közelben lévő lakására hazakísérte, és a szüleinek átadta, velük közölte, hogy a gyermeket szerinte orvoshoz kellene vinni, az adott körülmények között a segítségnyújtási kötelezettség megfelelő teljesítésének fogadható el. A nyilvánvalóan - fogazatának jól látható sérülése miatt - fogorvosi beavatkozásra szoruló gyermeket a szülei is képesek voltak a szakellátásra elvinni. A szülői közreműködés pedig az adott esetben nem járt olyan késedelemmel, amely a sérülés megfelelő ellátását érdemben veszélyeztette volna. Más szóval a terhelt által igénybe vett „felkért személy” alkalmas és az adott körülmények között képes is volt a terhelt segítségnyújtási kötelezettségének átvételére, kiváltására (ez ténylegesen meg is történt a sértett gyermek fogorvosi ellátásra szállításával). Az átadással pedig a terhelt segítségnyújtási kötelezettsége megszűnt.
- [39] Az adott helyzetben a terhelt azzal, hogy a rendőrséget a sérüléssel járó balesetről nem értesítette, megszegte a KRESZ 58. §-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettségét, ez azonban elkülönül a segítségnyújtási kötelezettségétől (amely adott esetben felülírhatja a rendőri intézkedésig a helyszínen maradás ugyanebben a szakaszban előírt kötelezettségét is). Más szóval, a rendőrség értesítésén kívül a segítségnyújtási kötelezettség más módon is teljesíthető, ami a jelen esetben meg is történt.
- [40] Nem helytálló a járásbíróság indokolásában kifejtett azon érv sem, hogy a sértett állapota - esetleges agyrázódás, belső vérzés miatt - rosszabbodhatott volna, mivel ilyen sérülésre a körülményekből nem kellett következtetnie a terheltnek. Másrészt - amennyiben ilyen, laikus számára általában nem felmérhető sérülés következett volna be ténylegesen - a terhelt büntetőjogi felelőssége akkor sem lenne megállapítható. A segítségnyújtásra kötelezettnek ugyanis nem felróható, amennyiben nem a segítségnyújtás objektíve legmegfelelőbb módját választja (nem észlelhető tényleges körülmény vagy akár a hozzá nem értésből eredő gondatlansága miatt súlyosabb eredményt hoz létre, mint aminek az elhárítására törekedett).
- [41] A fentiek alapján a terhelt a segítségnyújtási kötelezettségét a sértettel szemben teljesítette, így - tényállási elem hiányában - a bűnössége e bűncselekményben sem állapítható meg.

Záró rész

- [42] A kifejtettek folytán a Kúria - a Be. 424. §-ának (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen eljárva, a Be. 427. § (1) bekezdésének a) pontja alapján - az első- és másodfokú bíróság jogerős ítéletét megváltoztatta. A terheltet az ellene közúti baleset okozásának vétsége és segítségnyújtás elmulasztásának büntette miatt emelt vád alól - a Be. 6. § (3) bekezdés a) pont 1. fordulata és a Be. 331. § alapján - bűncselekmény hiányában felmentette. A terhelt felmentésére tekintettel a bűnügyi költséget az állam viseli (Be. 339. § (1) bekezdés). Rendelkezett a Kúria a pénzbüntetés és bűnügyi költség címén esetlegesen megfizetett összeg visszatérítéséről a Be. 585. § (1) és (3) bekezdése alapján.
- [43] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy

a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

, 2016. március 17.

Dr. Molnár Gábor Miklós s. k. a tanács elnöke, Dr. Tuba István s. k. előadó bíró, Dr. Feleky István s. k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző
NYM